

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1939. Št. 8.

Posamezna šte. 1 Din.

Naša župnija na kongresu

Veličastnih dni ljubljanskega kongresa Kristusa Kralja se bo tudi naša župnija udeležila v precejšnjem številu. Saj smo razmeroma blizu Ljubljane in tudi zveze imamo take, da se kongresa z malimi stroški in z malenkostno zamudo časa vsakdo lahko udeleži. Glavni dan bo v nedeljo, ko bo zaključni sprevod v Ljubljani in večina bo šla v Ljubljano v nedeljo. Res je potrebno, da se prav iz naše župnije udeleži čim več ljudi kongresa, saj smo tako potrebni, da se spet prepojimo s katoliškim duhom, da poživimo v sebi katoliško zavest.

Naša mladina.

Nepozabni so dnevi, ko so na Evharističnem kongresu otroci napolnili prostoren stadion, prepevali pri sv. maši in v tisočih prejeli sveto obhajilo. Ob tem kongresu bo otroški dan sobota. V naši župniji je prijavljenih okoli 200 otrok, ki bodo šli na kongres. Da niso ravno počitnice, bi jih moglo biti še več. Bo pa kljub temu naša mladina zastopana kar v lepem številu. V petek popoldne bo za vse otroke udeležence v župni cerkvi in na Primskovem od petih dalje spovedovanje, da bodo lahko drugi dan pristopili k sv. obhajilu. Čas za prijave otrok je še do petka po 8. maši.

Katoliške organizacije.

Slavnostni sprevod v nedeljo popoldne bo razporejen po organizacijah. Vsaka organizacija bo imela svojo skupino v sprevedu. Tako bodo posebej verske organizacije kot je Katoliška akcija, Marijine kongregacije, tretjeredniki, posebej zopet članice Dekliških krožkov v krojih in fantje v krojih, posebej tudi Prosветna društva. Iz naše župnije bodo močno zastopane vse verske in katoliške prosvetne organizacije. Člani posameznih organizacij naj se povsod drže navodil rediteljev in naj gredo v sprevedu v svoji skupini.

Križ.

Dolgo je župni pripravljalni odbor razmišljal, kaj bi naredili, da bi imeli iz naše župnije nekaj posebne- ga pri nedeljskem sprevedu. Končno smo se odločili za posebno skupino, ki bo simbolično predstavljala Kristusov slovesen vhod na cvetno nedeljo. Naredili smo nad 3 m visok križ, na katerem bo trnjeva krona. Stal bo na mogočnem podstavku in ga bodo nosili štirje fantje v narodnih nošah. Na čelu skupine bo napis „Hosana“, za njim kraljevska znamenja žezlo in krona. Ob križu bodo pa korakala belo oblečena dekleta, ki bodo imela v rokah palmovce veje. To bo go-

tovo lepa in zelo pomembna simbolična skupina, ki bo na kongresu tolmačila našo vdanost Kristusu Kralju. Za to skupino bo korakalo naše Prosветno društvo in narodne noše.

Tudi ti

si katolik in tudi ti si vabljen na kongres. Ni to samo za vernike kake posebne sorte, kongres je za vse. Le v skupnem boju bomo priborili zmago Kristusu Kralju v svetu in le v skupnosti vseh faranov bomo izvajali zmago Kristusu Kralju v naši župniji!

Iz dnevnika mojega starega župnika

Večkrat sem gledal ob potoku, kako so postrvi plavale iz jezera. Kar po slapu gori se je vila pogumna ribica, da bi na varnem odložila svojo zalego. Pozneje so lastniki zemljišča jez precej povišali in postrvi niso mogle več preko previsokega slapu. V jezeru je bilo vedno manj postrvi.

Pa sem ob tem jezu in slapu takole mislil o žalostnem dogodku, ki ga hočem zapisati. Zakrament sv. zakona daje dovolj in obilo milosti vsem, ki so prave vere in volje. Skušnja me uči, da tudi drugače slabotnim dušam, ki so pa ohranile vsaj korenine krščanstva, daje usmiljeni Odrešenik s tem zakramentom tako moč, da jih te milosti včasih kar spreobrnejo, da spoznajo kar globoko božji namen in pomen zakona in da jim Bog blagoslavlja družino tudi v časnih stvareh. Gorje pa tistim, ki s svojim protikrščanskim življenjem, postavijo medse in milosti tako visok jez, da božje milosti ne prihajajo več do njih srca.

Najlepše posestvo v župniji. Oče, ki je pa v cerkev še hodil, je zbiral v svoji hiši posebno rad vse, ki so bili proti veri, cerkvi in meni. Sin mu je živel razvratno. Poštene dekline so zavoljo njega zapovrstjo zapuščale hišo. Naposled je sin pripeljal od daleč mlado ženo, ki je imela pač veliko doto, pa kaj malo krščanstva.

Mlada dva sta imela enega samega otroka, sina. H krstu so ga prinesli v svilenih plenica. Hiša je bila še bolj kot preje zbiralšče vseh, ki sta jim bila vera in cerkev zoprna. Preklinjali so in zabavljali čez „farje“. Špecialiteta mladega gospodarja je bila v tem, da je razbijal „klerikalne“ shode. V cerkev je hodil le še stari oče, mlada dva ne več.

In zdaj so začeli mleti božji mlini. Malovredna žena, ki je v tej hiši postala še slabša, je z nekim ničvrednejšem pobegnila v Ameriko. Kmalu nato je bilo

posestvo na dražbi prodano. Gospodar je šel v mesto, kjer je pred nekaj leti ta prej tako ponosni posestnik umrl kot čisto pravi berač.

Tudi „židani“ sin edinec je šel po svetu in živel, kakor je doma slišal in videl. Pred leti se je vrnil. Ker je za svoje razbrzdano življenje rabil denarja, ki si ga ni maral služiti s poštenim delom, je začel krasti. Trgovcu Z. je ukradl 300.— din. Na veliki petek, ko je ravno v gostilni jedel klobaso, so prišli ponj orožniki, ga uklenili in odgnali. Gnali so ga mimo cerkve, kjer smo obhajali svete obrede, spomin na Kristusovo trpljenje in smrt, na njegovo tako bogato odrešenje.

Odtrgaj se od cerkve, božje besede, sv. zakramentov, sv. maše, zasmehuj duhovnika — pa si se odtrgal od virov božje luči, božjih milosti in božjega blagoslova. Medse in med milosti sv. Duha si postavil visoko neprodarno steno. Res: zakoni in družine brez Boga so obsojeni na smrt.

Pavel Slapar:

O vsakdanjih, a grobih vzgojnih napakah

4. Negovani miljenčki.

Življenje je trdo in neizprosno. Kdor hoče otroku dobro, ga mora navaditi na trdoto in neizprosno življenje. Vse, kar je pomehkuženo, mora prej ali slej izumreti. Iz sedemletne izkušnje, mislim, da smem povedati svoje mnenje, ne da bi se bal, da bom komu delal krivico. Na splošno kmečki starši svojih otrok ne mehkužijo, ampak jih zgodaj privajajo k trdoti življenja. Na kmetih mora otrok zgodaj delati, se ne sme bati dežja in mraza, nositi mora trdo obleko in težke čevlje. Na splošno se delavskim staršem otroci čez mero smilijo. Zahteve, ki jih staviš na delavske otroke, se zdijo delavskim staršem vedno prehude. Otroci se jim smilijo, ker se morajo toliko učiti, smilijo se jim, če so za lenobo kaznovani. Če pa prinesejo iz šole slab red, se kar pogosto sliši: „Zato ker je delavski, mu ni obstati med drugimi. Vse ga sovraži in preganja.“ In vendar je resnica tako čisto preprosta. Prav majhno je število tistih, ki živijo od žuljev drugih. Kdor jih zavida, pokaže s tem samo, da bi bil sam tudi rad tak ničvrednej. Od osemurnega delavnika se dá za silo živeti samo v tovarni in pisarni. Vsi drugi morajo delati več, če hočejo živeti in če hočejo svoj poklic vestno izvrševati. Trdo in pošteno delo človeka ne upropasti, pač pa je brezdelje že mnoge upropastilo! Če to vemo, ne bomo svojih otrok pomilovali. Za delo so rojeni. Mestni starši svoje otroke mehkužijo. Podnevi in ponoči jih zavijajo v mehke cunjice. Vsake sapice se bojijo, pred vsakim mrazom trepetajo. Nobena hrana ni zadosti fina. Noben napor jih ne sme utruditi. Nikamor ne smejo. Taki otroci so kakor cvetlice v topli gredi. Saj ni mogoče, da bi človek vse življenje ostal pod steklom. Mestni starši smatrajo resne vzgojitelje za največje sovražnike svojih otrok. In vendar so največji sovražniki teh otrok prav taki starši sami. Posledice take vzgoje so različne, ker otroci različno reagirajo. Če vzamejo otroci svoje starše zares, potem postanejo večni bojazljivci. Nobene podjetnosti nimajo in nobenega tveganja ne upajo. To so večni cemerljivci! Nekaterim otrokom se pretirana skrb staršev zazdi smešna. Zato se začnejo izmikati njihovemu večnemu zasledovanju. Da niso nebogljeni, bi radi dokazali z različnimi „junaštvii“. Nekateri se predajo športu, drugi popivanju, tretji sumljivo tveganim podjetnostim.

Zanimivo je pregledati smrtne nesreče na gorah, na motociklih ali avtomobilih. Večinoma so med njimi sami podivjani miljenčki, ki so jih starši doma obsipali s čezmerno skrbjo, da so se je preobjedli. Staršem so se smilili pri vsakem poklicnem trudu, na gorah pa isti miljenčki prenočujejo na prostem in zmrzujejo, tvegajo podvige, ki so življenju nevarni in po cestah divjajo z vozili, da so sebi in drugim v smrtno nevarnost!

Pa recimo, da negovani otroci ne zaidejo ravno tako daleč v skrajnosti. Ali večno pestovanje in milovanje ima še druge posledice. Starši, ki svojega otroka samo po rokah nosijo, ki mu povsod in vsa pota gladijo, ki ga tako rekoč v vati in pod steklom vzgajajo, vzgojijo na zadnje sebičnega, brezsrčnega in neusmiljenega trinoga. Te grde lastnosti svojega miljenčka okušajo starši pogosto najbolj na samem sebi. In zraven imajo še to zavest, da so jih sami vzgojili. Otrok, ki ga doma samo razvajajo, postane zahteven. Vse, kar mu pride na misel, hoče imeti najprej doma, pozneje pa tudi povsod drugod. Dom mu že še hlapčuje, posebno kaka slepo zaljubljena mati, a drugod mu prej ali slej izpodleti. Tak otrok je sebičen. Na svetu vidi samo sebe, svoje koristi in užitke. Vsakdanje življenje nam kaže, koliko zla prihaja med nas od razvajenih in milovanih edinčkov. Včasih se starši vprašujejo: „Kako da je naš otrok tako brez srca, da ga starost ali bolezen staršev nič ne gane, da trpinči svojo ženo in otroke?“ Čemu le tako izpraševanje! Saj so ga starši sami vzgajali v zahtevanega in sebičnega človeka. Sočutje, usmiljenje in dobrotno srce se ne privzgoji z razvajanjem in milovanjem. Kdor se ni naučil premagovati, kdor ni sam okušal bridkosti, kogar ni trpljenje vzelo v svojo šolo, je brezčuten in brez srca. Poznam blage starše, da se kar topijo od dobrote, sinovi so pa taki divjaki, da je groza. Po vsem tem, kar smo povedali, bo to razumljivo. Kdor hoče videti, naj izpregleda!

Vedno je boljša trda vzgoja kot mehka. Reven delavec ali kmet spravita s prigaranimi krajcarji svojega otroka do akademskega poklica. Bogat gospod, če je vzgoja v njegovi hiši mehkužna, pa z vsem denarjem in z vsemi protekcijami svojega sina s težavo porine v kako pisarno, kjer je sebi in drugim v nadlego.

Mehkužno vzgojeni otroci so zapravljevci. Kar so starši s težavo pridobili, vnuki z lahkoto napravijo. Kjer je prava vzgoja, tam se rod drži pri eni hiši dvesto in tristo let. Če je vzgoja mehkužna, menja lahko bogata hiša svoje ime pri vsakem tretjem gospodarju. Ne vem, kdaj naj bi starši slišali o pogubnih posledicah razvajenih miljenčkov. Morda že zelo zgodaj, morda ko so še sami otroci. Kajti ko so že začeli delati svoje vzgojne napake, je vsak opomin odveč. Potem se ne dajo več pogovoriti. Samo še zameriti ti znajo, ker njihovega miljenčka tako črno gledaš, ko ga je vendar sama dobrota in svetost!

5. Demoralizirani otroci.

Človeško življenje uravnavajo zapovedi. Zapovedi določajo, kako se mora človek vesti do sebe, do bližnjega in do Boga. Varuhi teh zapovedi so na zemlji za otroke starši. Če otrok kaj napačnega napravi, ga morajo starši posvariti, poučiti in po potrebi tudi kaznovati. Zadnji varuh zapovedi je Bog, ki je za izpolnjevanje zapovedi določil plačilo v večnosti, za neizvrševanje pa kazen. Za manj važne prestopke ali za male grehe se bo treba pokoriti v vicah, za bolj važne ali za velike grehe, če ne bo prej odpuščanja,

pa čaka vsakogar večna kazen v peklu. Božje zahteve so neizpodbitne in neizprosne. Za nje ni nobene izjeme. Bog je vseveden. Zato se pred njim nihče ne more skriti. Bog je neskončno pravičen. Zato se ne ozira na osebo, ali na stan, ali na premoženje. Starši so namestniki božji na zemlji. Zato starši ne morejo vzgajati otrok čisto po svoji volji, ampak so za svojo vzgojo Bogu odgovorni. Otrok se resnosti, neizpremenljivosti in neizprosni npravnih zapovedi nemore tako zavedati, kakor se je lahko zavedajo starši. Zato so starši dolžni, da otroka v tem duhu vodijo. Na ta način otroku izoblikujejo in pravilno usmerijo njegovo vest. Ker so starši božji namestniki, morajo sami kot drugotni varuhi npravnih zapovedi biti prav tako dosledni, neizpremenljivi in neizprosni kakor Bog. Dolžnost staršev je, da otroku pojasnijo, kaj je dobro in da ga k dobremu navajajo ter da mu tudi povedo, kaj je slabo, ga pred njim po možnosti zavarujejo in svarijo. Do sem, se zdi, da je vse jasno. Toda za čuda, da mnogim staršem vendar-le to ni prav nič jasno. V dvojnem pogledu delajo starši vedoma velike napake ter si nalagajo na svoja ramena strašno odgovornost.

Prvo je dvojna mera, s katero merijo sebe in svoje otroke. Od otrok sicer zahtevajo izvrševanje zapovedi, sami se jih pa ne držijo. Otroke k maši pošiljajo, sami pa ne hodijo. Otrokom laž prepovedujejo, sami pa lažejo... itd. Drugo je dvojna mera, s katero merijo tuje in svoje otroke. Če tuj otrok greši, ga obsojajo in grajajo; če pa njihov lastni otrok isti greh napravi, pa raje molčijo, ga namenoma ne vidijo in ga na vse načine zagovarjajo. In če potem otroka učitelj ali kak drug vzgojitelj posvari ali celo kaznuje, tedaj starši vpričo otroka tajijo in prikrivajo njegov greh. Takih bridkih slučajev sem v svoje razočaranje že nekaj doživel. Starši so s takim ravnanjem vsekali tako rano v otrokovo vest, da se ne bo nikdar več zacelila. Otroku npravne zapovedi ne bodo več neizprosne, neizpodbitne in neizpremenljive. Temelj npravnosti je izpodkopen. Gotovo bodo starši svoje ravnanje še obžalovali, a takrat bo že prepozno. Starši so svojega otroka demoralizirali...

Še bi lahko naštevali napake, ki ovirajo vzgojo otrok. Naj za enkrat to, kar je bilo povedano, zado-
stuje!

Naše monštrance

V rojstni knjigi kranjske župnije XV. zvezek, str. 1900 je glede kranjskih monštranc zanimiv zapisnik, ki se glasi:

„Pro memoria. Mestna župna cerkev sv. Kancijana in tov. v Kranju je imela do koncem pretečenega stoletja krasno monštranco, ki jo je pa tedanji mestni župnik in dekan Jožef Gollmayer, prednik Avguščina Sluge, ki je bil od decembra 1799 do svoje smrti 19. julija 1842 mestni župnik in dekan, prisiljen vsled vojnih dogodkov in kontribucij prodal denarni kovnici na Dunaj v veliko žalost vseh župljanov. Od takrat se je rabila bakrena in pozlačena monštranca, katere notranja vrednost je bila cenjena le na 2 gld. Radi tega so nekateri želeli, da bi dobili dragocenejšo monštranco, ki bi bila primerna stari in znameniti cerkvi in mestu. Upoštevajoč te želje je mestna duhovščina sklenila, da prične s pobudo za napravo nove, lepe in dragocene monštrance. Župnijska duhovščina je takrat sestojala iz sledečih duhovnikov: Mestni župnik in dekan Jožef Dagarin, rojen v Železnikih 5. marca 1785, prej od novembra 1816 do koncem septembra 1842 c. kr. profesor moralne teologije in verskih

znanosti in objednem akademski pridigar na liceju v Ljubljani; Jurij Krašovic, roj. na Blokah 12. aprila 1811, prvi kaplan; Alojzij Košir, roj. na Planini 25. marca 1815, drugi mestni kaplan in Jurij Grabnar, vikar, katehet in bivši ravnatelj glavne šole, roj. v Št. Jerneju 4. aprila 1806. Duhovščino so podpirali gospodje: Konrad Loker, mestni sodnik, objednem posestnik in sitarski tovarnar ter cerkveni ključarji: Valentin Bleiweiss, trgovec in Franc Mayr posestnik. Na praznik vseh svetnikov 1. nov. 1844 je J. Dagarin množestvilno zbranim vernikom raz prižnice priporočil ves načrt, ki je bil sprejet od vernikov z velikim odobravanjem. Na to se je pričela subskripcija za zbirko darov z naslovom: „Prijazno povabilo“. Dekan Dagarin in Loker sta en dan obiskala v ta namen vse premožnejše hiše v dveh prihodnjih dneh pa šla Košir in krajni šolski nadzornik in meščan Jožef Prohinar in že je bilo na poli podpisanih 736 forintov. Na to je pisal Dagarin na Dunaj na preč. gospoda Jerneja Vidmarja doktorja teologije, c. kr. dvornega kaplana in študijskega direktorja na višjem vzgojnem institutu za svetne duhovnike in ga je naprosil, naj on kot rojen Kranjec v čast svojemu rojstnemu mestu naroči pri kakem tamošnjem znamenitem mojstru lepo srebrno, v ognju pozlačeno monštranco v gotskem slogu po določenih merah. Vidmar je prošnji ustregel z veliko postrežljivostjo. V začetku marca 1845. jo je dovršil zlatar na Dunaju Vincenc Mayer, blagoslovil jo je pomožni škof Matija Telmessenzi (Polizer), Vidmar pa jo je poslal po brzi pošti semkaj. 11. marca je monštranca prispela, v Kranj. Vsem, ki so jo videli v Kranju ali na Dunaju, je zelo ugajala. Težka je 161⁵/₁₆ lotov, stane pa z vsemi stroški 641 gld. Prvič je bila na veliki petek 21. marca 1845 postavljena z Najsvetejšim v božji grob in jo je vse gledalo z veseljem in pobožnostjo. Z ostankom nabranega denarja je bila renovirana omara pri krstnem kamnu, kar je stalo 43 gld., predelan je bil ciborij, kar je stalo 59 gld.“

Monštranca, ki je bila takrat nova, se sedaj rabi navadno ob delavnikih. Sedanja prazniško monštranco pa je dal napraviti pri tvrdki Ivan Kregar v Ljubljani kasneje dekan Mežnarec. V lunuli te monštrance so vdelani pristni brilanti in drugi dragi kamni iz škofskega prstana škofa J. Vidmarja.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA AVGUST:

4. Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. maša z blagoslovom.

6. X. nedelja po bink., prva nedelja v mesecu, ob 6. sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T., mesečno sv. obhajilo za moške. Popoldne ura molitve in pete litanije presv. Srca Jezusovega. Ob 10. sv. maša v Čirčičah.

Poreijunkula se obhaja v naši župniji v nedeljo 6. avgusta. Od sobote 5. avgusta opoldan do polnoči v nedeljo more prejeti v naši župni cerkvi vsak vernik popolne odpustke vsakokrat, kadar obiše župno cerkev in v njej opravi predpisane molitve. Pogoji za sprejem teh odpustkov so: prejem sv. zakramentov in pri vsakem obisku se mora moliti šestkrat očenaš in zdrava Marija in vselej čast bodi v namen sv. očeta papeža. Sveto spoved opravi vsakdo lahko osem dni prej. Popoldan v nedeljo se bo opravila molitvena ura za sv. očeta papeža in vso cerkev, za spreobrnjenje grešnikov, za prenehanje krivih ver, za mir in edinost narodov.

5. Sv. Ožbalt. Ob 6. soseskina sv. maša v Čirčičah.

11. Obletnica za pok. dekana Antona Koblarja.

13. XI. nedelja po bink., služba božja po navadi.

14. Vigilija k prazniku Mar. Vnebovzjetja, strogi post.

15. **Marijino Vnebovzetje**, zapovedan praznik, ob 6. sv. maša z enim, ob pol enajstih peta sv. maša z dvema blagoslovoma, popoldne ob poli treh v župni cerkvi litanije presv. Srca Jezusovega, nato obljubljen procesija v rožnensko cerkev, kjer so pete litanije M. B.

Na Primskovem je ta dan slovesno praznovanje cerkveno patrone, sv. maša ob 6. in ob 10. peta, obakrat z darovanjem.

16. **Sv. Rok, na Pungratu** sv. maša ob 6. in ob 9., v župni cerkvi ta dan odpade sv. maša ob 6., pred 6. uro se deli v župni cerkvi sv. obhajilo.

20. **XII. nedelja po bin.**, v župni cerkvi služba božja po navadi, ob 10. sv. maša na Hujah.

24. **Sv. Jernej**, ob 6. soseskina sv. maša na Rupci.

27. **XIII. nedelja po bink.**, doma služba božja po navadi, ob 10. sv. maša na Rupci.

POROČENI PARI:

Starč Jožef, delavec na Primskovem 111 in Platiša Julijana, tovarniška delavka, Primskovo 161, poročena 12. julija.

MRLIŠKA KRONIKA:

Brule Franc, posestnik in gostilničar, umrl v Ljubljani 30. junija.

Perše Rozalija, vdova čevljarskega mojstra, umrla v Kranju 9. julija.

Stojanović Radomila, hči pehotnega poročnika, umrla 12. julija v Kranju.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA AVGUST:

3. Zvečer ob poli 7. molitvena ura pred 1. petkom v mesecu.

4. Sv. maša pri oltarju Srca Jezusovega z blagoslovom.

6. **X. nedelja po bink.** Služba božja ob 6., 8. in poli 10. uri. Porcijunkulski odpustki.

13. **XI. nedelja po bink.** Služba božja ob 6., 8. in poli 10.

14. Zapovedan post.

15. **Praznik Vnebovzetja Marije Device**, služba božja ob 6., 8. in poli 10. uri, popoldne ob 2. pete litanije.

Zjutraj vesoljna odveza.

20. **XII. nedelja po bink.** Božja služba ob 6. in 8. v farni cerkvi, ob 6. in poli 10. tudi pri Sv. Joštu.

24. **Sv. Jernej.** Ob 8. uri v Stražišču sv. maša za sosesko.

27. **XIII. nedelja po bink.** V farni cerkvi božja služba ob 6. in 8. uri, ob poli 10. uri pri sv. Tomažu.

POROČENI PARI:

Drole Janez, strojnik v Stražišču in Karolina Stanovšek iz Jesenic, poročena 2. julija.

Volčič Franc, tkalec iz Stražišča in Karolina Ponikvar, tkalka iz Stražišča, poročena 9. julija.

Peternel Frančišek, soboslikar v Stražišču in Karolina Jerala iz Stražišča, poročena 2. julija.

Bevk Rudolf, tovarniški delavec v Stražišču in Pavla Bernik, šivilja v Šmarjetni gori, poročena 9. julija.

Seljak Lucijan, soboslikar v Stražišču in Pavla Učakar, tovarniška delavka v Stražišču, poročena 23. julija.

MRLIŠKA KRONIKA:

Horaček Jan, uradnik v Jugobruni, star 50 let. Umrl na Gorenji Savi 7. julija.

Perdan Marija, žena tekstilnega mojstra, stara 38 let, umrla v Stražišču št. 221, 10. julija.

Razno

Za kongres Kristusa Kralja so nas prosili celo iz inozemstva, da bi sprejeli večje število udeležencev v Kranj na stanovanje. Oglasilo se je toliko ponudnikov, da bi bili v Kranju mogli prenočevati okrog 200 oseb, pa so končno vsi odpovedali, ker ni prišlo na kongres toliko tujcev, kakor so prvotno pričakovali in bodo vsi mogli stanovati v Ljubljani.

Ob priliki kongresa Kristusa Kralja se bo v vseh cerkvah župnije slovesno zvonilo ob otvoritvi kongresa v torek 25. julija ob 6. uri zvečer, nadalje tudi v petek zvečer.

Pokopališče. Ker ni mogoče, da bi ostal grobar vedno na pokopališču in varoval nasade in grobove, smo primorani, da imamo novo pokopališče zaklenjeno. Na starem pokopališču so namreč zlikovci kradli raz grobov vaze in cvetlice. V enem slučaju se je celo dognalo, da je tatica cvetja prodajala rože nato raznim dekletom, ki rade nosijo na sebi cvetje... Kdor želi obiskati svoje grobove na novem pokopališču, lahko dobi ključ v župnišču in ga po obisku vrne nazaj. Od avgusta dalje pa bo ob nedeljah in praznikih pokopališče odprto od 11—12 dop. in pop. po litanijah. Starše ponovno opozarjamo, naj pazijo na svoje otroke, da ne bodo plezali čez obzidje na pokopališču in delali škode na nasadih in vratih.

Obloga v prezbitariju župne cerkve je dovršena. Bilo je radi vlage nujno potrebno, da se je prezbitarij obložil s kamenitimi ploščami, ki smo jih dobili iz Zagreba, to je takozvani bizečki marmor, ki se po svoji barvi prilega nekako najbolj barvi kamenitih reber v cerkvi. Da bi pa vlaga ne mogla uničevati marmorja in da bi zidovje v prezbitariju moglo nekako dihati in se sušiti, je vsa marmornata obloga položena na železno ogrodje, tako da je med oblogo in zidom prostor za ventilacijo. Kamenite plošče so pritrjene na železno ogrodje z vijaki, ki so v ploščah zakriti s cementno prevleko, da se nič ne vidi. Če bi kdaj bilo treba izmenjati kako ploščo, se bo po kvarjena plošča mogla kar odviti in se bo pritrdila nova na njeno mesto. Tak način je vse delo zelo pop. dražil, je pa sedaj vse zavarovano pred vlago. Mesto lesene mizice za vrčke ob strani oltarja smo postavili kamenito mizico, ki ima za podlago kamen, ki je svoj čas stal oziroma bil vzidan v stolp pod korom in ima gotsko letnico 1498. Tako se bo ta kamen ohranil v cerkvi. Letnico je kamnoseški mojster Rudolf Jeglič pobarval rdeče, da se lahko vidi. Tudi vratica nekdanjega tabernaklja v steni smo še pustili na svojem mestu.

Primskovo. Julija je pričela tvrdka Karl Kavka iz Ljubljane popravljati zunanjščino cerkve. Potrebno je bilo ostrgati ves omet na cerkvi in stolpu, popraviti uro in prepleškati vso stolpno streho. Prvotno smo namestili popravititi le omet na zunanji strani cerkve, ker je bila pa splošna želja vaščanov, naj se ob tej priliki uredi vsa zunanjščina cerkve, smo se k temu odločili. Dasi ni dovolj denarnih sredstev na razpolago. V kritje izdatkov je sklenilo cerkveno predstojništvo najeti nekaj posojila, ki bi se na to polagoma odplačevalo. Kakor se je ob priliki popravil pokazalo, je bilo to delo res nujno in radi ugleda vasi potrebno.

Podpirajte

Vincencijevo družbo!